

deres Fremtid paa den. Men en saadan Fremtid ender før eller senere i Muddergrøften.

Formanden: Det ærede Medlem bruger jævnlig stærkere Udtryk, end ønskeligt er.

Staaing: Hvilke, Hr. Formand? Vil De ikke nævne mig et af dem?

Formanden: Det ærede Medlem har f. Eks. brugt et Ord som „Skændsel“. Det ærede Medlem maa moderere sine Udtryk.

Staaing: Jeg skal aldeles ikke indlade mig i Diskussion med den højtærede Formand, men det havde været behageligt, om Formanden havde sagt mig, hvilke Ord det er, der er for stærke.

En saadan Kontrol som den, jeg altsaa hævder var paakrævet, og som, hvis den var blevet gennemført i rette Tid sideordnet med en Kontrol med og en Indskrænkning af Avancen, vilde have frelst mange Tusinde Arbejdere fra Arbejdsløsheden, vilde i bedste Forstand have været sund Samfundskonometri. Der er mange, som nu forstaaar dette, flere end i 1920. Der er Hundreder af næringsdrivende, som forstaaar det, og som nu forbander Valgresultatet af 1920, og jeg maa antage, at ogsaa adskillige Medlemmer af det konservative Folkeparti, de af dem, der har Sans for Industriens Betydning og Interesser, forstaaar, at helt klogt var det ikke, det, man styrede ud i i 1920.

Ministeriet har ved denne sin Mangel paa Handling i det afgørende Øjeblik opnaaet at lamme Virksomheder, som utvivlsomt kunde have gaaet helt eller delvist. Tallene paa arbejdsløse er det sørgeligste Vidnesbyrd om Resultatet af halvandet Aars Venstrepolitik. I Efteraaret 1920 meldes der 40 000 arbejdsløse, i Januar 1921 60 000, i Februar 74 000, i Marts 77 000. Saa kommer Foraaret med Haabet om, at nu bedrer det hele sig; men Foraaret og Sommeren igennem har vi dog staaet med 50 000—60 000 arbejdsløse, ikke noget Øjeblik under 50 000, til visse Tider oppe ved de 60 000, i Øjeblikket tror jeg, Tallet er 53 000. Og bemærk vel: I denne Hær af arbejdsløse er der jo talrige Erhverv, som ikke er repræsenterede eller ikke er stærkt repræsenterede. Hvis vi gør det op for Industriens Vedkommende, viser det sig, at vel sagtens omkring $\frac{1}{3}$ af Industriens Arbejdere er ude i denne sørgelige Arbejdsløshed.

Disse Tal kan ikke affærdiges med nogle dumme Overklassebemærkninger om manglende Arbejdsmod, som man kan læse dem i visse Blade, ej heller med Bemærkninger om, at disse Folk har mere Lyst til at leve af Understøttelse end af Arbejde. Disse Tal affærdiges ikke paa saa letkøbt en Maade; disse Tal er Tegn paa en uhyre sørgelig og alvorlig Tilstand, og det er ufatteligt, at en Regering overhovedet kan sidde uvirksom og betragte disse Tal et helt Aar igennem.

Ministeriet har imidlertid gjort dette, har vogtet sig for at handle, men til Gengæld har flere af Medlemmerne, som jeg før sagde, talt saa meget mere. Den ærede Ordfører for Venstre, som talte i Dag, beklagede sig. Han forstod ikke, sagde han, de hadske Angreb paa Landbruget fra „Social-Demokraten“s og fra Socialdemokraternes Side. Jeg benægter aldeles, at der har været rettet noget hadsk Angreb fra Socialdemokratiets Side mod Landbruget. Det ærede Medlem maa bevise saadant og ikke nøjes med en henkastet Ytring. Derimod forekommer det mig, at det var godt, om den ærede Ordførers Bestræbelse for Tolerance kunde trænge igennem og først og fremmest i hans eget Parti. Han talte i Slutningen af sin Tale om en Englænder, der havde skrevet eller sagt noget om, at Tolerance var mere værd end Alverdens Dogmer. Jeg tror, det var overmaade nyttigt, om den ærede Ordfører vilde holde en lille Tale derom en Gang om Dagen indenfor Partiet Venstre; thi intet Parti har med mere haanske og hadefulde Angreb afvist al Tale om at hjælpe de nødstedte Arbejdere her i Landet.

Alle Henvendelser om Statens Bistand er blevet afvist, med elskværdige Ord, naar vi officielt mødte hos den højtærede Statsminister, der jo altid er en elskværdig Mand; men Søndagen derefter, i Barløse eller Mørke eller et andet Sted her i Landet, lød der drabelige Ord, der afviste dem, der havde levet letfærdigt, og jeg ved ikke, hvad det var for Ord, man havde tilovers for Industrien og dens Arbejdere. Med en Ensidighed, som jeg ikke synes, et Ministerium overhovedet kan tillade sig, har navnlig Landbrugsministeren forfægtet sine Teorier, der ikke tillader nogen som helst Haandsrækning til noget, der ligger udenfor Landbruget. Hvis nu Ministeriet kunde anvise anden Udvej end en Ophjælpning af Industrien, hvis man var i Stand til at paavise, at disse 50 000—60 000 Arbejdere kunde faa lønnende Beskæftigelse paa anden Maade i Samfundet, hvis man kunde sige,